

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

CD&V Lede

tegen

HLN.be

Met een mail van 5 juni 2019 dient de heer Paul De Winne als voorzitter van CD&V Lede een klacht in tegen HLN.be. Aanleiding is een artikel van 3 juni 2019 onder de titel *Geheime zitting was niet bedoeld om politici uit de wind te zetten (al was dat wel het gevolg). Was 'voorakkoord' tussen CD&V en 'Forza' Lede Vlaams (Belang) en Zinvol doorgestoken kaart?* Redactievertegenwoordiger Edwin Ceulebroeck van Het Laatste Nieuws en HLN.be antwoordt met een brief van 20 augustus, waarop Paul De Winne niet meer repliceert.

Op vraag van beide partijen heeft de Raad voor de Journalistiek een beslissing genomen op basis van de schriftelijke stukken, zonder een hoorzitting te houden.

DE FEITEN

Het artikel gaat over de politieke achtergrond van de manier waarop mogelijke fraude bij het feestcomité van de gemeente Lede is aangepakt. De journalist stelt de vraag of het gemeentebestuur al meer dan een jaar op de hoogte was van de onregelmatigheden. Hij verwijst naar een mail van schepen Elke Meganck van CD&V van maart 2018, die recent door een gewezen gemeenteraadslid van *Lede Vlaams en Zinvol* op Facebook werd geplaatst. In die mail schreef de schepen dat er praktische problemen waren met de boekhouding van het feestcomité. De gemeenteraad kwam recent achter gesloten deuren bijeen over de zaak, maar het is niet duidelijk of de mail daar werd besproken.

Het artikel noemt het opvallend dat *Lede Vlaams en Zinvol* sinds maart 2018 op geen enkele gemeenteraad geïnterpelleerd heeft over de zaak. Dat zou erop kunnen wijzen dat er voor de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2018 een voorakkoord was tussen CD&V en het extreemrechtse *Lede Vlaams en Zinvol*, zoals eerder werd beweerd, en dat CD&V dat voorakkoord mogelijk sloot om de oppositie het zwijgen op te leggen en het fraudedossier in de doofpot te steken. Maar, besluit de journalist, aangezien CD&V het voorakkoord inruilde voor een coalitie met twee andere partijen, lijkt het erop dat het gewezen gemeenteraadslid van *Lede Vlaams en Zinvol* geen reden meer heeft om het gesjoemel nog langer te verzwijgen.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER noemt het artikel tendentieus en lasterlijk en klaagt over gebrek aan wederhoor.

Klager neemt aanstoot aan de passages waar gesproken wordt over een voorakkoord tussen CD&V en *Lede Vlaams en Zinvol* en waarin gesteld wordt dat het voorakkoord een uitgekookte strategie van CD&V was om de oppositie het zwijgen op te leggen.

De journalist suggereert dat er een voorakkoord was tussen CD&V en *Lede Vlaams en Zinvol*, maar levert hiervan geen enkel bewijs. Volgens klager was er absoluut geen sprake van een voorakkoord.

Het artikel koppelt de vastgestelde onregelmatigheden in de boekhouding van het feestcomité, waarnaar een onderzoek loopt zonder enige reden aan een vermeend voorakkoord tussen CD&V en *Lede Vlaams en Zinvol*, de naam waaronder Vlaams Belang deelnam aan de gemeenteraadsverkiezingen. Dat is een insinuatie, wars van elke grond en enkel ontsproten aan de verbeelding van de journalist.

Het artikel is gebaseerd op een Facebookbericht van Vlaams Belang Lede, waarbij de partij een deel van één mail uit het globale mailverkeer met de CD&V-schepen citeert in verband met de boekhouding van het feestcomité. De geciteerde passage wordt daarbij geïnterpreteerd alsof de schepen te kennen gaf dat ze op de hoogte was van de onregelmatigheden, maar niets is minder waar. Het ging over praktische problemen bij betalingen aan carnavalsgroepen en over ondersteuning aan de penningmeester die een moeilijke periode doormaakte. Het was fair geweest als de journalist de schepen daarover had gecontacteerd voor wederhoor.

Klager wijst er ten slotte op dat het gemeentebestuur een audit heeft aangevraagd die voor iedereen duidelijk moet maken welke onregelmatigheden er precies gebeurd zijn en door wie.

HLN.BE zegt dat het artikel de feiten correct en waar nodig voorzichtig weergeeft en dat de conclusies die de journalist daaruit trekt duidelijk onderscheiden zijn van de gepresenteerde feiten. Er is ook ruim kans op wederhoor gegeven.

De journalist schrijft volgens HLN.be terecht over fraude bij het feestcomité. Er is 10.000 euro zoek, wat door klager zelf wordt bevestigd. In haar klacht en in een persbericht spreekt CD&V zelf over onregelmatigheden en onvreemde middelen. In de klacht heeft de partij het over vastgestelde onregelmatigheden in de boekhouding, in een persbericht zegt ze dat een audit duidelijk moet maken welke onregelmatigheden er gebeurd zijn zodat alle middelen die mogelijk onvreemd werden terugkeren naar de kas van het gemeentelijk feestcomité.

Gezien de datum van de mail die werd geciteerd op Facebook (19/03/2018) mag worden aangenomen dat de schepen en het gemeentebestuur al meer dan een jaar op de hoogte moeten geweest zijn van de onregelmatigheden bij het feestcomité. Toch schrijft de journalist dat in vraagvorm of formuleert hij het als een vermoeden. Op die manier onderscheidt hij feiten en veronderstellingen en geeft hij correct weer wat iedereen zich al de hele tijd afvraagt.

Lede Vlaams en Zinvol zegt dat er wel degelijk een voorakkoord was met CD&V en dat Vlaams Belang daarvoor zijn naam heeft aangepast. Overigens vernam de journalist dat er geluidsopnames zouden bestaan van het akkoord. Wanneer hij verwijst naar het mogelijke voorakkoord, doet de journalist dat voorzichtig, door het woord tussen aanhalingstekens te plaatsen, er een vraagteken bij te zetten of formuleringen te gebruiken als ‘vermeend’, ‘zou er kunnen op wijzen dat’ of ‘zoals al eerder werd beweerd’. Hij neemt hij geen stelling in en suggereert niet dat er effectief een akkoord was.

Gezien de geheimzinnigheid rond het dossier over het feestcomité stelt de journalist de vraag of CD&V een voorakkoord sloot om *Lede Vlaams en Zinvol* de mond te snoeren en het dossier zo in de doofpot te steken, een stelling die hem werd bevestigd door een politieke bron. Hij formuleert zijn stelling in de voorwaardelijke wijs en met de nodige nuance en

maakt een duidelijk onderscheid tussen zijn feitelijke berichtgeving en zijn gevolgtrekkingen. Het is zijn recht om op een kritische manier conclusies te trekken uit de feiten.

Wat wederhoor betreft, wijst HLN.be erop dat de journalist ruim een week voor het betwiste artikel ook al schreef over de boekhouding van het feestcomité. Vóór die publicatie stuurde hij tientallen oproepen en sms-berichten naar de CD&V-schepen voor een reactie, maar kreeg nooit een antwoord. Hij werd wel gecontacteerd door een collega van Het Nieuwsblad die wilde weten wat er aan de hand was. Die collega was getipt door de schepen en kreeg wel een reactie. Dat roept vragen op over de politieke deontologie en correctheid van de schepen en de journalist van HLN.be heeft haar dan ook niet meer gecontacteerd, omdat ze hem toch negeerde en om te voorkomen dat de concurrentie via een tip van de schepen opnieuw te weten zou komen waar hij mee bezig was of over welke informatie hij beschikte. Dat er de tweede keer geen wederhoor meer is gevraagd, is dan ook de verantwoordelijkheid van de schepen zelf.

BESLISSING

De journalist brengt de gegevens over onregelmatigheden bij het feestcomité en over het vermeende voorakkoord tussen CD&V en *Lede Vlaams en Zinvol* in een kritische analyse met elkaar in verband. In zijn feitelijke berichtgeving over het feestcomité en over het voorakkoord neemt hij het nodige voorbehoud in acht en maakt hij voldoende het onderscheid tussen feiten, veronderstellingen en beweringen. Verder is het onderscheid duidelijk tussen zijn feitelijke berichtgeving en zijn analyse of commentaar. Op dat vlak strookt zijn aanpak met artikel 4 van de code.

Wat de analyse of het commentaar zelf betreft stelt de journalist de kritische vraag of het voorakkoord tussen CD&V en *Lede Vlaams en Zinvol* moest dienen om de onregelmatigheden bij het feestcomité toe te dekken. Overeenkomstig artikel 5 van de code (artikel 8 in de vorige versie van de code, die van kracht was tot 31 augustus 2019) is het zijn recht om vragen te stellen bij of conclusies te trekken uit de gegevens die hij aan bod brengt.

Verder klaagt CD&V erover dat de journalist geen wederhoor gevraagd heeft over de onregelmatigheden bij het feestcomité. De journalist maakt evenwel aannemelijk dat hij dat ruim een week voor publicatie van het betwiste artikel wel degelijk en herhaaldelijk gedaan heeft naar aanleiding van een eerder artikel, wat CD&V overigens niet tegenspreekt. De Raad is van oordeel dat de journalist op die manier een loyale kans op wederhoor heeft gegeven. Dat de schepen op die eerdere vraag voor wederhoor niet gereageerd heeft, is niet de verantwoordelijkheid van de journalist.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 14 november 2019